

Qarabağ Azərbaycandır!

Nö 244 (30072) 6 noyabr 2022-ci il, bazar

Gündəlik ictimai-siyasi qəzet

Xalq qəzeti

1919-cu ildən nəşr edilir

Veb-sayt: www.xalqqazeti.com

Təsisçi: Azərbaycan Respublikası Prezidentinin İşlər İdarəsi və qəzeti redaksiya heyəti

Varislik ənənəsində Qələbə ovqatı

Çoxdanın söhbətidir. Tiflisdə Cənubi Qafqazda media əməkdaşlığı ilə bağlı Avropa İttifaqının xətti ilə reallaşdırılmış layihə çərçivəsindəki konfransda iştirak edirdim. Tədbirə "Köhne qite" dən olan media ekspertləri, gürcüstanlı həmkarlarımıza yanaşı, Ermənistən təmsilciliyi də qatılmışdı. Azərbaycan nümayəndə heyətinin üzvü kimi çıxışında bölgədə jurnalıstlər arasındaki münasibətlərdən danışan zaman, Qarabağ münaqişəsindən də söz açdım və bildirdim ki, Ermənistən Azərbaycan torpaqlarını işgal etməsi Cənubi Qafqazdakı media əməkdaşlığının dərinləşməsinə, jurnalıstların müşterək fəaliyyətinə, xalqları yaxınlaşdırmaq missiyaların reallaşmasına mənfi təsir göstərir.

Ele bunu bildirmişdim ki, Ermənistən nümayəndə heyətindən bir nəfər həyasiçasına sözümüz kəsərək dedi: "Biz torpağı vuruşub almışıq, Azərbaycan da bacarırsa, eyni yolla geri qaytarsın". Həmin an hansı hissələri keçirdiyimi təsəvvürə gətirə bilməzsəniz. Bu həyasiçığın qarşısında deyiləcək söz yox idi. Vəziyyətdən müyyən qədər çıxmamaq üçün bildirdim ki, Ermənistən Azərbaycanla danışq aparmağa razı olduğu üçün müharibə etmirik, əkstəqdirdə savaş qaçılmazdır.

Doğrudur, avropalı ekspertlər, eləcə də gürcüstanlı həmkarlarım mövzunu siyasıləşdirməmək cəhdinə görə həmin şəxsə irad tutdular. Amma dediyini demişdi. Hələ onu da müyyən mənada atmacalı formada vurgulamışdı ki, azərbaycanlı jurnalıstlər hər tədbirdə Qarabağın işğalı məsələsini qaldırırlar. O, "işiniz-güçünüz yoxdur?" tonu ilə fikirlərini dilə gətirmiş, sifetinə saymazyana təbəssüm işaretləri da qondurmuşdu. Cavab versəm də, özündə çarəsizliyin diskomfortunu illərlə yaşamalı oldum. O erməninin sifetini heç zaman unutmayacam və indiki məqamda istəyim onunla yenidən qarışlaşmaq və sifetinə baxmaqdır. Düşünürəm ki, ona nəyisə deməyə ehtiyac yoxdur, baxışlarımdakı əminlik hər şeyi özü deyəcək.

Əziz oxocular, əminəm ki, sizdən də kimlərsə mənim düşdü-

yüm durumu yaşayıb, vəziyyətin ağırlığını çəkmək məcburiyyətində qalıb. Üzərindən iki il keçir. İnaniram ki, daha neçə il ötsə də, 8 Noyabr – Zəfər Gününe mən üzərimizdəki son dərəcə ağır yükü atma günü kimi yanaşacam. O yükü ki, onun ağırlığının altın-dan artıq tarixə əvərilmiş bütöv bir mərhələnin acısı, məşəqqətləri, məhrumiyyətləri boylanır. Onlar hamısı sıralanmış şəkildə düzülüb, dilə gələrək növbə ilə, özü də uca səsle, hayqırıyla təkrarlayır: məni unutma! Bəli, biz unutmamalıq. Ağrı-acılarını da, müqəddəs Zəfərə doğru yolumuza da, Zəfər tariximizi də. Necə bir utancdan qurtulduğumuzu da həmçinin.

8 Noyabr Zəfərimiz bizi özümüzə qaytaran şərəf yolu muzdur. Bizi biz edən mərhələdir. Və bu mərhələyə şanlı tarix kimi vətəndaşlıq hüququ qazandıran möhtərəm Prezidentimiz, müzəffər Ali Baş Komandan cənab İlham Əliyevdir. Bu tarixi yanan qüdrətli Azərbaycan Ordusu, cəsarət simvolu olan rəşadətli Azərbaycan əsgəridir. Bu tarixi tarix edən Vətən mühərribəsində canından keçərək şəhidlik zirvəsinə ucalmış işid övladlarımızdır, sağlamlığını fəda etmiş qazılımızdır. Bu tarix xalqımızın birlək, bütövlük və vəhdət salnaməsidir. 44 günlük Vətən mühərribə yalnız silahla deyil, elə tariximizin özü ilə silahlandırmız mərdlik salnaməmidir.

Bəli, biz bir xalq olaraq Qarabağı unutmadıq. Onu hər mənada yaşatdıq, yaddaşımızda kodlaşdırıldıq. "Dəmir yumruq" əməliyyatının uğur təminatıdır bu kod. Heydər Əliyev şəxsiyyətinin mənəvi mirasıdır bu yaddaş. Ulu öndər Heydər Əliyevin, az qala, hər beynəlxalq toplantıda, hər nüfuzlu konfransda, iclasda, hər mötəbər tribunadan Qarabağ uğrunda siyasi-diplomatik mücadilə apardığını xatırlayıram. Ümummilli lider bunu usanmadan, yorulmadan edirdi. O, xalqa müraciətlərində, vətəndaşlarla görüşlərindəki çıxışlarda Qarabağa qayıdacağımızla bağlı dərin inam hissi aşılıyordı. Onun hər sözü, hər kəlamı xalqımızın Qarabağ ruhunu dirçəldir, torpaq itkisi ilə yaranmış heysiyət sinqəllərini birləşdirir, milli mənlik əzmini özünə qaytarır, mənlik şüurunu cıtalayır, yaralarına məlhəm qoyurdu. Qətiyyətə demək olar ki, Heydər Əliyev şəxsiyyəti Azərbaycan xalqının Qarabağa qayıdışının ideoloji əsaslarını hazırlanmış, bu əsasları bütöv məfkurəyə çevirmiş nehenglik zirvəsidir. Ulu öndər Qarabağ itkisi ilə barışmazlığın simvoludur. O simvol ki, qətiyyət, prinsipiallıq, uzaqqörənlik, cəsarət keyfiyyətlərində varisliyi rəhbər tutdu, Prezident İlham Əliyevi Qarabağ savaşının sərkərdəsinə çevirdi. Buna görə 2020-ci il noyabrın 8-də – Şuşanın erməni qəsəbkarlığından qurtulduğu gündə dövlət başçımız Fəxri xiyabana yollandı və Azərbaycan xalqına müraciətində bildirdi: "Mən bu gün ulu öndər Heydər Əliyevin məzarını ziyarət etdim, onun ruhu qarşısında baş əydim. Ürəyimdə dedim, xoşbəxt adamam ki, ata vəsiyyətini yerinə yetirdim. Şuşanı azad etdik! Bu, böyük Qələbədir! Bu gün şəhidlərimizin, ulu öndərin ruhu şaddır! Gözün aydın olsun, Azərbaycan! Gözün aydın olsun, dünya azərbaycanlıları!"

Varislik ənənəsində Qələbə ovqatı

(əvvəli 1-ci səhifədə)

Prezident İlham Əliyev böyük Qələbəmizin memarıdır. O, bu zəfərə doğru aramla, addım-adım irəliləmiş tarixi şəxsiyyətdir. Azərbaycanı güclü edən, milli mənliyini özünə qaytaran şəxsiyyət! Cənab Prezident də ulu öndər kimi, 2003-cü ildən başlayaraq, bütün nüfuzlu beynəlxalq platformalarda yorulmadan, usanmadan Qarabağın azad edilməsi uğrunda haqq davası apardı. Nəinki apardı, elə xalqa da mübarizə əzminə aşılaşdı. Bəli, 30 ilə yaxın müddətdə Azərbaycanda bir nəsil yetişdi. Elə bir nəsil ki, Qarabağı görməmişdi, onun buz bulaqlarından su içməmişdi, havasını ud-mamışdı. Ancaq bu nəslin Qarabağ köklənişi qəhrəmanlıq dastanına çevrildi. Bu nəsil düşmən üstünə şığıyanda, şəhidliyini gözü önünə alıb irəliləyəndə, işgal altında inləyen torpaqlarımızın hər daşına, hər qaysına dərin vurğunluq və məftunluq hissi ilə silahlanmayı bacardı. Bu mənada da İlham Əliyevin özü ilə qürur duymağa, öyüməyə haqqı çatır: "Biz bu vəziyyətlə barışmadıq və mən dəfələrlə deyirdim ki, heç vaxt Azərbaycan xalqı bu vəziyyətə barışmayacaq. Siyasi, iqtisadi, hərbi, mənəvi istiqamətlərdə, gənc nəslin tərbiyə edilməsi istiqamətində məqsədyönlü siyaset aparılırdı və elə gənc nəsil yetişdi ki, canını fəda etdi torpaq uğrunda. Elə gənc nəsil yetişdi ki, öz qanı-canı bahasına torpağımızı düşmənin əlindən aldı. Müharibədə bütün nəsillərin nümayəndələri iştirak ediblər, qəhrəmanlıq göstəriblər. Amma hər kəs bilməlidir ki, əsas missiyanı mənim prezidentlik dövründə yetişən gənclər yerinə yetiriblər, 2003-cü ildə uşaq olan gənclər yerinə yetiriblər. İlk növbədə, biz onlara borcluyuq, bütün Azərbaycan xalqına borcluyuq. Bütün xalqımız bu Qələbəni yaxınlaşdırırı və bütün amillər birleşərək bu müharibənin nəticələrini şərtləndirdi".

Dəyərlərin, həyata baxışlarının, yaşam prinsiplərinin sürelə dəyişdiyi əsrədə yaşayıraq. Qloballaşmanın mənəvi mühitləri, cəmiyyət normalarını sıradan çıxardığı mərhələdə nəsillərin bir amal uğrunda vəhdəti, onların ideya mirasına

sadiqliyi son dərəcə önemlidir. Xatırlayıram ki, o zaman erməni beyin mərkəzləri məhz nəsil dəyişməsi məsələsinə söykənərək Qarabağa sahiblik strategiyası hazırlamışdılar. Onlar hesab edirdilər ki, bu proses bölgənin azərbaycanlılara məxsusluğunu unutduracaq. Bunun üçün hətta mərhələlər də müəyyənləşdirmişdilər. On, on beş, iyirmi, iyirmi beş il keçdikdən sonra Qarabağın Azərbaycan

gəncliyinin alt şurundakı mövqeyini proqnozlaşdırmışdır. Ancaq bu beyin mərkəzləri hesablamalarında, təxminlərində yanıldıklarını etiraf etməli oldular. Onlar baxışlarında fiaskoya uğradıqlarını ilk dəfə 2016-cı ilin Aprel müharibəsi zamanı dilə gətirmək məcburiyyətində qaldılar. Bununla bağlı çıkışlarında Aprel müharibəsində döyüşənlərin, faktiki olaraq qalib gələnlərin Qarabağı heç vaxt görməyən gənclik ol-

duğunu vurğuladılar və Ermenistan dövləti üçün, bir növ, "təbil zəngi" çaldılar. Ancaq işgalçi ölkənin siyasi rəhbərliyi bu çağırışdan nəticə çıxarmadı. Əslində isə Ermenistanın 44 günlük müharibədəki rüsvayçı məglubiyətinin, bizim isə 8 Noyabr Zəfərimizin əsası, başlangıç nöqtəsi idi Aprel müharibəsi.

Bəli, Zəfər Günü göstərdi ki, Prezident İlham Əliyev ulu öndərin siyasi xəttinə varisliyini nəsillərin müqəddəs amal uğrunda mübarizə əzminə çevirməyi bacardı. Dövlət başçımızın adının şanlı tariximizə əbədi yazılmışını şərtləndirən ən mühüm amillərdən biri də məhz budur.

İlham Əliyev nəsillərin vəhdətini yaratmış liderdir. Buna görə də 8 Noyabr əsl xalq liderinin zəfər təntənəsidir. 8 Noyabr Zəfəri cənab İlham Əliyevin xalqı şərəflə missiya uğrunda kökləmək məharətinin də rəmziidir. Vətən müharibəsi müddətində hər birimiz bu köklənişin qürur və fəxarət dolu səhnələrinə şahidlik etdik.

Qırx dörd gün ərzində dünyanın harasında yaşamasından asılı olmayaraq, hər bir azərbaycanının qəlbini Vətən eşqi ilə döyündü. Hər bir azərbaycanlı əsgərə çevrildi. Biz öz böyüklüğümüzü gördük. Böyüklüğümüzün ən müxtəlif səhnələrinə şahidlik etdik, sevinc qəhrəmənliyinə boğulduq. Ən ağırlı anlarda ruhdan düşmədik, qəddimizi əymədik, acılarımızı unutduq. Döyüş meydanında övladını itirmiş ananın, atanın təpərinə heyran qaldıq. O ata, o ana kədərli baxışlarına vüqar, düşmənə nifrət qıçıqlımları səpərek hər birimizin qəlbini ovutdu. O ata, o ana, o qardaş, o bacı bu kəlmə ilə hər kəsə səsləndi: Vətən sağ olsun! Biz "Vətən sağ olsun" deyiminin bu qədər içdən, bu qədər səmimi səsləndiyini, bu dərəcədə böyük ruh verdiyini heç vaxt hiss etməmişdik. 8 Noyabr Zəfəri bize bu duyunu, bu ali hissə yaşatdı.

Vətənimiz Azərbaycan var olsun! Yaşasın müstəqil və qüdrətli Azərbaycan Respublikası!

**Eflatun AMAŞOV,
baş redaktor**